

Časopis s podobami za slovensko mladino.
S prilogo: „Angelček“

Štev. 6.

V Ljubljani, 1. junija 1896.

Leto XXVI.

Oblaček.

Oblaček, ti plavaš
Po nebu visoko,
Oblaček, ti gledaš
Po svetu široko:
Ko jutranja zora
Z rosó se umiva,
Z rudečimi žarki
Lepó te obliva;
In gozde zrěš temne
In vrte žareče,
Palače, prepolne
Sijaja in sreče,
In zelene góre
In sinje morjé,
Ves kras neizmerne
Prelepe zemljé,
In ti se solziš,
Oblaček, zakaj?

Prekrasen je svet,
Čaróben kot raj,
A vendar želim

Domov si nazaj —
Na severu sivem
Oblački veséli
S sestrami meglámi
Smo srečno živeli —
Tam pravili tiho
Smo bajke si krasne,
Cvetoče, duhteče,
Kot rožice jasne.
In v mislih na srečo
Že srečni smo bili,
Kot da smo iz kupic
Jo bisernih pili — —
A veter okrutni
Trinog pridirjal je
In bratce, sestrice
Vsaksebi razgnál je,
In zdaj jaz po nébu
Samóten potujem,
Za bratci, sestrámi
Vzdihujem, togujem.

Smiljan Smiljanič.

